Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗА ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН РЕКТОРАТУ, ПАРТКОМУ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, МІСЦЕВКОМУ ТА ПРОФКОМУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО.

№ 29 (497) | Середа, 23 вересня 1970 року. | Ціна 1 коп. Рік видання 15-й.

СТУДЕНТ, СТУДРАДА, ГУРТОЖИТОК

Закінчилися звітно-виборні збори студрад гуртожитків. Добре попрацювала студрада гуртожитку № 1 (голова студради студент 4-го курсу фізико-математичного факультету Є. Никитюк). У соціалістичному змаганні на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна гуртожиток № 1 виборов перше місце.

Доводиться робити закид студрадам гуртожитку № 2 (голова — студент 4-го курсу дефектологічного факультету О. Повицький) і гуртожитку № 4 (голова — студент 4-го курсу філологічного факультету І. Ярмак). Органи студентського самоурядування цих гуртожитків працювали не систематично, не виявляли ініціативи, робота велася тільки під «натиском».

Тож, не зайве буде нагадати новообраним членам студрад ще раз про їхні обов'язки. Студрада — це громадський орган самоуправління, що втручається в усі сфери життя студентів у гуртожитку. В тісному контакті з громадськими організаціями факультетів студради покликані організовувати і проводити в гуртожитках ідейно-виховну, культмасову та спортивно-масову роботу. Студрада безпосередньо на місці вирішує побутові питання, займається поселенням студентів, дбає про чистоту і санітарний стан у гуртожитках, слідкує, щоб меблі, культінвентар, кухні, душові, пральні і сушилки та інші допоміжні приміщення були в належному стані. Студради повинні організовувати ремонтні бригади і допомагати силами студентів у проведенні ремонтних робіт у гуртожитках.

Студрада — повний господар у гуртожитку. Про це не потрібно забувати. Вона стане такою тільки при умові, якщо голови студрад правильно розподілять обов'язки між своїм активом і будуть контролювати роботу комісій. Певна річ, роботу в гуртожитках важко уявити без допомоги деканатів, профспілкових і комсомольських бюро факультетів.

Першочергове завдання новообраних студрад — негайно включитись у соціалістичне змагання за кращий гуртожиток, яке проводиться в нашому інституті на честь XXIV з'їзду КПРС.

О. КОКОЙЛО,
голова профкому інституту.

1 жовтня — початок занять у мережі партосвіти

НЕСХИБНИЙ ДОРОГОВКАЗ

Наша партія постійно приділяє велику увагу ідейному росту комуністів, політичному вихованню трудящих мас, вбачаючи в цьому міцну основу успіхів у комуністичному будівництві.

Нинішній навчальний рік у мережі партійної освіти — це рік ленінського ювілею, рік XXIV з'їзду КПРС. Природно, творче опанування ленінізмом, глибоке вивчення творів В. І. Леніна, документів партії і надалі буде головним у вихованні комуністів. Разом з тим, у новому навчальному році при поглибленому вивченні комуністами марксизму-ленінізму посилюється увага до вивчення актуальних питань економічної політики партії, проблем підвищення ефективності суспільного виробництва. Важливе завдання нового навчального року — дальше підвищення загальної теоретичної підготовки наших кадрів, а відтак всіх комуністів. Стрижнем всієї пропагандистської роботи в інституті буде вивчення теоретичної спадщини В. І. Леніна, вивчення і роз'яснення рішень і матеріалів XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, мобілізація студентів та викладачів на їх виконання.

У нашому інституті вже багато років існує стала організаційна структура ланки марксистсько-ленінської освіти комуністів, комсомольців, безпартійних, яка охоплює всіх викладачів, аспірантів, лаборантів та обслуговуючий персонал. Великим авторитетом користуються у слухачів керівники цих проблемних, методологічних семінарів та гуртків поточної політики. Серед них професори П. К. Волинський, Д. Ф. Ніколенко, доценти Г. З. Івашина, І. А. Табачніков, Д. Я. Шелухін, О. Д. Кардаш та багато інших викладачів — справжніх майстрів переконливого пропагандистського слова.

Велика група комуністів нашого інституту працює керівниками районних семінарів пропагандистів у м. Києві й області. Це проф. П. І. Бакуменко, доценти Б. М. Пішоха, Є. Ф. Безродний, Г. П. Лещенко й ін. Відчутну допомогу у справі партнавчання одержує партійна організація інституту і від наших шановних ветеранів С. А. Литвинова, М. С. Терещенка, Є. Ю. Кастеллі, В. В. Брик, Г. В. Сюсюри. Всі вони активно працюють у системі політичної освіти.

Оцінюючи досягнення минулого навчального року в мережі партосвіти і розпочинаючи рік новий, партійний комітет інституту складає подяку кращим активістам політнавчання і закликає викладачів та співробітників інституту ще наполегливіше оволодівати теорією марксизму-ленінізму з тим, щоб набуті теоретичні знання були могутнім активізатором, несхибним дороговказом практичної діяльності.

А. ЛУКАШЕНКО,
член парткому.

З досвіду роботи відповідального за академгрупу

СПИРАЮЧИСЬ НА СТУДЕНТСЬКУ САМОДІЯЛЬНІСТЬ

А. БУГАЙ,
доцент кафедри елементарної математики.

Двадцять третя група математиків... Ні на першому, ні на другому курсі я не вів і не веду у них навчальну роботу. Це, зрозуміло, спочатку ускладнювало наше спілкування. Проте сьогодні, на другому курсі, ми працюємо як дружний, хоч дещо і запальний колектив.

У роботі агітатора багато залежить від вдалого початку, від вірної першої «ноти». Починаючи роботу з групою як агітатор, я намагався враховувати бажання студентів, їх можливості, опиратися на самодіяльність кожного. Які це дало практичні наслідки? Минулий навчальний рік група закінчила без двійок, половина групи виявила відмінні та добрі знання. За час, що минув з початку нашого знайомства, ми відвідали музей Леніна, історичний музей, музей українських коштовностей, заповідник Києво-Печерської лаври, Ботанічний сад АН УРСР, Видубецький монастир, Китаєв тощо.

У 1970—71 навчальному році, як і в попередньому, в основу нашої роботи знову покладено самодіяльність. Вона себе виправдовує.

На останніх комсомольських зборах групи, наприклад, гаряче обговорювалося питання про те, як домогтися того, щоб кожен студент нашої групи був не тільки добрим знавцем математики і методики математики, а й людиною освіченою у повному розумінні слова, з широким колом інтересів. Деякі комсомольці висловлювали навіть побажання, щоб математикам читалися лекції з історії, радянської та зарубіжної літератури. Але це справа, як-то кажуть, не від нас залежить. Студенти внесли немало й таких пропозицій, які можна реалізувати власними силами при підтримці певних інститутських організацій. Найцікавіші з них: організація систематичних екскурсій по Києву з тим, щоб за час навчання ознайомитися з усіма музеями та визначними місцями Києва; організоване відвідування та перегляд найкращих фільмів з наступним обговоренням; і, звичайно, — подорожі, подорожі, подорожі... Відвідати Трипілля, Канів, Умань, Тростянець. Під час зимових канікул побувати в Москві, а потім у Ленінграді. Ухвалили вже тепер з кожної стипендії виділяти певні суми для далеких екскурсій.

Група одностайно вирішила, що кожен студент підготує доповідь про одного з видатних радянських або зарубіжних математиків, схвалила пропозицію виготовити (фотографічним способом) для кожного студента альбом видатних математиків, імена яких зустрічаються у шкільній практиці, та коротких біографічних відомостей про кожного з них. Таке математичне досьє, якщо його почати готувати з студентських років, безперечно, прислужиться кожному в майбутній практичній роботі.

Великий інтерес викликала в студентів проблема Змійових валів. Таємниця цих грандіозних споруд сивої давнини, робота, що приведена мною спільно з добровільними помічниками-студентами, численні наші походи — все це заслуговує окремої більш вичерпної розмови на належному науковому рівні, і тому, щоб не впасти у поверховість, відкладемо її до наступного разу. А зараз лише про виховний, так би мовити, бік справи.

Походи по валах не були легкими прогулянками. Доводилося простежувати їх у чудових лісах і лугах, але доводилося долати й болота, йти багато кілометрів полями. Та й погода не завжди сприяла походам. Бували дощі, роси, бездоріжжя. Все було. Але молодь ніколи не падала духом, і сьогодні з не меншою наполегливістю продовжує свої пошуки. Нагородою нам були прекрасні дні, хороші стежки, невимовна краса навкруги. Це окупало нелегкі кілометри, ночівлі під відкритим небом, важкі рюкзаки.

А як оцінити те, що дали ці походи для душі?! Студенти бачили на власні очі всю неозорість, красу і багатство рідної Батьківщини, велич її історії, віддавали шану своїм предкам і батькам, що в усі часи боронили рідну землю. На все життя збережуть мої вихованці (вони це стверджують самі) згадку про походи по валах і багатющі альбоми цих походів. Немає сумніву, що працюючи в школах, сьогоднішні другокурсники передадуть ці традиції молодшій зміні.

Справедливості ради треба сказати, що не всі студенти беруть участь у походах. На заваді стають і матеріальні міркування, і домашні справи. Але такі студенти, як О. Сахно, О. Сі-

(Закінчення на 2-ій стор.).

Щойно закінчилися лекції і Аркадій Сільвестрович Бугай зустрівся з своїми вихованцями. Йде жваве обговорення маршруту майбутнього чергового походу.
НА ФОТО: Ольга Савицька, Ольга Сіренко, Ніна Сизонтова Ольга Сахно і А. С. Бугай. Фото В. Сокура.

ВЕЧІРНЯ РОЗМОВА

Багаття щедро розбризкує навкіл мерехтливі відблиски. І від цього сивизна літньої людини спалахує мідь-золотом, а слова набувають особливої урочистості і проникливості.

— Ось ти, — він почергово звертається до моїх подруг, — ти будеш хорошим директором школи...

— А з тебе... З тебе неодмінно вийде чудовий учитель. Навіть заслужений...

Ця вечірня розмова запам'яталась чомусь найбільше. Аркадій Сільвестрович говорив тоді про майбутнє кожного з нас. Ми слухали, мов зачаровані, бо кому ж не хочеться забігти в житті наперед і подивитися на своє завтра?

За час наших спільних походів переговорено багато: про майбутню роботу, про дружбу — про життя. Аркадій Сільвестрович вміє повернути кожну тему так, що ти неодмінно повіриш у свої сили, захопишся якоюсь новою ідеєю, і найсміливіша мрія стане близькою і реальною, тільки «треба дуже й дуже багато працювати. З молодих літ. Все життя».

Розповідає про себе. Про цікаві випадки з своєї педагогічної діяльності, ділиться досвідом. Він хоче, щоб ми цікавились всім, що робиться в світі, щоб вчились цікавитись, бо людина, байдужа до всього, безмірно себе обкрадає.

Захопленності улюбленою справою ми вчимося у нього постійно. Нас вражає його цілеспрямованість: більше десяти років працювати над однією проблемою (Змійові вали) не в кожного вистачить снаги. Вчимося у нього вмінню розподіляти свій час так, щоб на все його вистачало, вмінню працювати над книгою.

У перші ж дні нашого знайомства ми побували в нього дома. З цього почалось наше захоплення цією людиною. Величезна бібліотека, експонати і знахідки, яким позаздрить будь-який музей, порядок, що панує скрізь і в усьому... Навіть не вірилось, що все це можна зробити самому.

Він любить молодь, він сам іде молоді назустріч. Ніколи не відгороджується бар'єром вченості, хоч знає дуже багато. І молодь теж тягнеться до нього. Для нас він приклад у всьому.

Ольга СІРЕНКО.
Від імені групи.

ДО ЛЕНІНСЬКОГО УРОКУ

ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ ЛЕНІНСЬКОГО УРОКУ РЕКОМЕНДУЮТЬСЯ ТАКІ ТЕМИ:

1. ВИВЧАЄМО РЕВОЛЮЦІЙНУ ТЕОРІЮ.
2. ВИХОВУЄМО КЛАСОВУ СВІДОМІСТЬ.
3. ДОТРИМУЄМОСЯ СВІДОМОЇ ДИСЦИПЛІНИ ПРАЦІ.
4. ЗМІЦНЮЄМО КОМУНІСТИЧНУ МОРАЛЬ.
5. ЗАСВОЮЄМО І РОЗВИВАЄМО НОВУ КУЛЬТУРУ.
6. ТВОРЧО ВИКОРИСТОВУЄМО ДОСВІД ШКОЛИ І ПЕДАГОГІКИ МИНУЛОГО.
7. СВІДОМО ЗАСВОЮЄМО ЗНАННЯ.
8. ПОВ'ЯЗУЄМО НАВЧАННЯ З ЖИТТЯМ.
9. ПОЄДНУЄМО НАВЧАННЯ З ПРАЦЕЮ.
10. ЗГУРТОВУЄМО РЯДИ КОМСОМОЛУ.
11. БОРЕМОСЬ З ФОРМАЛІЗМОМ У НАВЧАННІ ТА ПРАЦІ.
12. ОСНОВНЕ ЗАВДАННЯ МОЛОДІ — БУДІВНИЦТВО КОМУНІЗМУ.
13. В. І. ЛЕНІН ПРО ПОНЯТТЯ «КОМУНІСТ».
14. В. І. ЛЕНІН ПРО ВИХОВАННЯ КОМУНІСТИЧНОЇ МОЛОДІ.
15. МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ЯКОСТІ ВЧИТЕЛЯ У СВІТЛІ ПРОМОВИ В. І. ЛЕНІНА «ЗАВДАННЯ СПІЛОК МОЛОДІ».
16. КОМУНІСТИЧНЕ ВИХОВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ.
17. МИ СПРАВІ ЛЕНІНА І ПАРТІЇ ВІРНІ.
18. КОМСОМОЛЕЦЬ — АКТИВНИЙ БУДІВНИК КОМУНІЗМУ.
19. НАРОДНИЙ УЧИТЕЛЬ — НАЙПОЧЕСНІША ПРОФЕСІЯ.
20. ЗАПОВІТИ В. І. ЛЕНІНА ПРО БОРОТЬБУ З БУРЖУАЗНИМИ ПЕРЕЖИТКАМИ.

КОМІТЕТ ЛКСМУ.

ДВА СВІТИ—ДВІ ЮНОСТІ

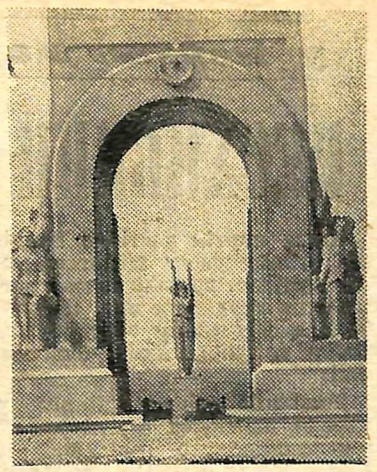

Марсель. Пам'ятник морякам, що не повернулися з плавання.

В. ЛОБОДА,
доцент кафедри української мови.

Менше трьох тисяч кілометрів розділяють Москву і Париж. Менше чотирьох годин достатньо для того, щоб потрапити у зовсім інший світ, рекламований буржуазною пропагандою як світ справжньої демократії, абсолютно рівних можливостей, повного достатку.

...Менше чотирьох годин перебування на борту чудового ІЛ-62, і група радянських туристів з України стала гостями Відділу університетського та шкільного туризму Франції.

Програма прийому передбачала ознайомлення з історичними місцями Парижа та південної Франції і вщерть була заповнена екскурсіями до багатьох соборів, церков, палаців, музеїв. Передбачалися навіть відвідування погребів фірми Калвет, де виробляються чудові бургундські вина (більше ста назв), екскурсія до Монако та Монте-Карло, знайомство з атомним заводом.

Ми побачили (для більшого знайомства потрібно хоча б два роки) славетні Нотр-Дам де Гард у Марселі, Лувр Нотр-Дам де Парі, Згоди (Конкорд) і Зірки та Єлісейські поля між ними, Монмартр та Ейфелеву вежу, майдани Бастілії, інші пам'ятні місця французької столиці.

Не без труднощів потрапили до будиночка-музею В. І. Леніна на вулиці Марі-Роз (наш гід про нього не знала), поклали червоні гвоздики до Стіни Комунарів, на Могилу Моріса Тореза, до пам'ятників жертвам Равенсбрука, Бухенвальда-Дори, Маутхаузена. Ми навіть не могли припустити, що через кілька днів екстремісти з антикомуністичної організації «Молода революція» по-варварськи зруйнують і музей В. І. Леніна, і могилу вождя французьких комуністів, осквернять пам'ять комунарів. Хотілося б знати, чи залишилася табличка на роговому будинку, де чиєюсь рукою акуратно перекреслено «вул. Марі-Роз» і написано «Ленін»?

Наша група побувала також у Діжоні, Ліоні, Ніцці, Каннах, Марселі, Екс-ан-Провансі, Авеньоні, Валенсії та багатьох інших містах і містечках, проїхавши 2600 кілометрів. І всюди нас знайомили з минулим Франції, пропонували побути в мессі в честь свята Ремy чи паски. Екскурсії ж на заводи, електростанції чи фабрики велися у такому темпі, який, на жаль, позбавляв можливості вислухати відповідь на поставлене питання, без поспіху вручити сувенір тощо.

Ми знайомилися з історією Франції і водночас при найменшій нагоді пізнавали її сьогодні, намагалися заглянути у її завтра. А ще цікавилися «рівними можливостями» молодих французів.

Справедливості ради треба сказати, що у Валенсії місцевим відділенням ЮНЕСКО була влаштована зустріч із молоддю.

Важко говорити про діяльність організації, з представниками якої ми вели розмову. Вона об'єднує близько 12 тисяч юнаків і дівчат, серед яких є і молоді робітники, і студенти сільськогосподарського ліцею, здебільшого африканці за походженням. Керівник її, Жак Латаш, визначив основне спрямування діяльності організації приблизно так:

— Ми не визнаємо ні політичних, ні культурних меж між людьми. Головне для нас — дружба.

...Найперше, що бере людина від суспільства — це знання. Право на освіту — одне з найгуманніших і найпочесніших. І не випадково нас цікавить сучасна система освіти у Франції, зокрема підготовка спеціалістів середньої і вищої кваліфікації.

— Кожен француз, починаючи з 6-річного віку, повинен навчатися, — пояснив представник Міністерства освіти. — Обов'язковим навчанням охоплюються всі діти до 16 років.

— Кому належать школи?

— 70 тисяч початкових шкіл з контингентом близько п'яти мільйонів учнів належать державі. Ще близько одного мільйона дітей навчаються в 11 тисячах приватних шкіл.

У країні функціонують п'ять тисяч так званих материнських шкіл, де виховують 600 тисяч дітей від двох до шести років, готують їх до навчання в дванадцятому класі.

Середню освіту також можна здобути в державних ліцеях або ж у муніципальних та приватних коледжах. Тут навчається молодь віком від 11 до 18 років. Батьки не платять за навчання дітей у державних школах до 14 років.

Здається, все непогано — навчання обов'язкове, до 14 років безкоштовне. Але ж чому тоді такий великий відсів учнів?

Середню школу з дипломом, що дає пільги при влаштуванні на роботу, дозволяє без вступних іспитів стати студентом, закінчують 25—30 процентів тих, що дійшли до випускного класу. Правда, частина юнаків і дівчат користуються правом одружуватися у 16 років.

— Розумієте, вважають, що випускний екзамен дуже ускладнений. Підготовка до нього вимагає багато часу. Нерідко складають його не в рік закінчення школи, а на третій чи четвертий рік. Та й репетитора нерідко треба б найняти...

Спеціалістів з вищою освітою готують університети й спеціальні технічні, гуманітарні, сільськогосподарські, педагогічні, мистецтвознавчі інститути та коледжі.

Нам розповідали багато цікавого про Паризький університет, найстаріший і найбільший з-поміж 17 французьких університетів. На його п'яти факультетах зараз навчається 40 процентів студентів усієї Франції. Організований він ще в XII сторіччі. До складу Паризького університету ввійшла Сорбонна — найстаріший учбовий заклад, з яким пов'язана вся історія французької культури, науки й освіти. Сорбонна була заснована ще 1253 року Р. Сорбоном — духівником короля і спочатку була притулком для бідних викладачів та студентів, що вивчали богослов'я. Пізніше вона стала школою для підготовки духовенства. Тут у 1469 році вперше в Франції з'явилося книгодрукування.

Тепер у Сорбонні розміщені літературний і природничий факультети Паризького університету, а також більше сорока інститутів і наукових центрів, серед яких відомі інститути французької революції, релігії, психології, сучасних міжнародних відносин тощо.

У Сорбонні вивчають слов'янські мови (і серед них українську), готують спеціалістів російської мови та літератури, що подекуди викладається у французьких школах.

(Далі буде).

НА ОЗБРОЄННЯ СТУДЕНТІВ-ІСТОРИКІВ

Цього року новий методичний посібник одержали вчителі-історики, і на це ми звертаємо увагу студентів історичного факультету. Це «Методика викладання історії Української РСР», написана М. М. Лисенком, зав. сектором методики історії та суспільствознавства Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР.

Хоч студенти істфакту будуть вивчати методику — науку про викладання історії — на 3-му курсі, та вже цього року вони відвідають школу, спостерігатимуть уроки кращих учителів. До цього слід приготуватися, хоча б у загальних рисах познайомитися з методикою. Та, врешті, книгу М. М. Лисенка просто цікаво почитати. Вона — значне явище в методичній науці.

Курс історії України викладається в школі як частина історії СРСР. М. М. Лисенко радить вводити теми з історії УРСР у загальний курс так, щоб учні усвідомили національну специфіку історичного розвитку нашої республіки, її державне місце в колі інших братніх республік і, разом з тим, зрозуміли: історія України — невід'ємна складова частина історичного життя всієї Радянської країни. Це загартовує учнів для активної протидії усяким проявам буржуазної ідеології, зокрема буржуазно-націоналістичної.

Увесь посібник спрямовано так, щоб допомогти вчителеві забезпечити здобуття учнями міцних систематичних знань, формування в них матеріалістичного світогляду й комуністичних переконань.

Автор виходить з думки, що розумова діяльність учнів і їх емоційне життя — процес, який піддається керівництву при умові вмілого і тактовного підходу вчителя. Учитель може досягти успіху, тільки озброївшись усіма методами, засобами впливу на інтелект, емоції і вольову сферу учнів, які є в арсеналі сучасної методики. У посібнику практично показано багатство методичних засобів, якими може користуватися вчитель-історик. Особливу увагу приділено в «Методиці викладання історії Української РСР» розвиткові історичного мислення учнів, збудженню їх творчої думки.

Матеріал посібника розподілено за уроками відповідно програми, що дуже зручно для вчителя. Можливий хід уроку висвітлюється в кількох варіантах, з урахуванням конкретних умов роботи,— насамперед, рівня підготовки учнів. До кожного заняття подано необхідний додатковий матеріал, добрано бібліографію, рекомендовано різноманітні наочні посібники.

Мова книги — образна, дохідлива, проста. У виклад доречно включаються уривки з народної творчості, з художньої літератури, посилання на твори живопису, кіно, графіки, скульптури. Це посилює загальний емоційний тон посібника, сприяє вихованню в учнів високих почуттів патріотизму, свідомості свого громадянського обов'язку.

Посібником М. М. Лисенка вже користуються в школах учителі-історики. Вони знаходять там доцільні практичні рекомендації і — що найголовніше — принципові теоретичні поради. Книга хороша і своєчасна.

І. ШИМАНСЬКА,
кандидат педагогічних наук, асистент кафедри педагогіки.

БАЙДУЖИХ НЕ БУЛО

Ми, третьокурсники, вступаємо у відповідальну стадію навчання. Досі ми мали справу із загальноосвітніми предметами, тепер у нас майже всі спецпредмети, які вимагають і особливого професійного чуття і, перш за все, — сумління. Не з усіх цих предметів є підручники, тому кожне слово, пропущене під час лекції, стає на вагу золота під час екзаменів. Це відчували і до нас, попередні курси, і не хотілося б припуститися їхніх помилок. Отже, відвідування всіх без винятку занять для нас дуже насущне.

Про це та про інші студентські справи говорили ми на своїх зборах. Говорили по щирості, не для протоколу. Всі задоволені системою занять, що буде невдовзі впроваджена, коли й поточні оцінки студента будуть у всіх на виду. Адже не може не турбувати таке становище, коли студент протягом року відверто... байдикує, і лише з наближенням сесії заходжується вчити «все підряд». Чи варто говорити, що від такої прискореної фільтрації знань корисний «осадок» у голові вельми і вельми незначний: все вивчене поспіхом забувається вже на другий день після екзамену. Тож, не випадково про подолання цієї штурмівщини ми вирішили говорити на початку навчального року: перед екзаменами буде вже пізно...

Відверта розмова зайшла на зборах і про дозвілля... Про справжнє дозвілля, достойне молодої людини, яка скоро закінчить вуз. Не гаяти марно дорогоцінного часу, не розмінюватись на дрібниці в особистому житті. Як «контрзахід» проти цього запланували спільні походи до театрів, у музеї, вирішили своїми силами прочитати цікаві доповіді, провести диспути. До ювілею інституту зробило подарунок... Який? Нехай покищо це буде нашим невеличким «секретом».

Комсомольський актив групи уважно прислухався до кожної пропозиції, а тому складений план роботи протягом нового навчального року припав всім до душі. А це одна із умов того, що й виконуватись він буде успішно, бо що подобається всім, те й робиться всіми значно охочіше.

Найголовніший пункт у нашім плані — навчання: вчитися тільки на «відмінно» та «добре». Наші успіхи в оволодінні знаннями будуть скромним внеском у загальнонародну справу підготовки до XXIV партійного з'їзду.

В. КОЖЕВНИКОВА,
студентка 32 групи педагогічного факультету.

Спираючись на студентську самодіяльність

(Закінчення. Поч. на 1-ій стор.).

ренко, О. Савицька, Н. Сизонтова, В. Гончарук, Н. Костюк, використовують кожну можливість для участі в них. Дуже часто до нас приєднуються й студенти інших груп.

Багато задушевних бесід відбулося в нас біля вечірніх багать. Саме в таких умовах найкраще розкриваються люди, в такі години вони найкраще сприймають все, що йде від душі. Пройшовши з своїми студентами багато кілометрів, обговоривши з ними безліч різних тем, я ще і ще раз переконуюсь, яка цікава наша радянська молодь, і гордістю сповнюється серце, що у надійні руки передаєш свою справу.

ЦІКАВЕ ПРО СТУДЕНТІВ

НУМІЗМАТ

У Сергія Аушева, студента 34 групи дефектологічного факультету є одна давня пристрасть — заняття нумізматикою. Збирати монети він почав ще в дитинстві.

Якось до його рук потрапила цікава знахідка. Барельєфне зображення голови, латинський шрифт... Щоб розгадати таємницю Сергієві довелося звернутись до спеціалістів-нумізматів. І виявилося, що це була монета Римської імперії. Саме ця знахідка наштовхнула його до колекціювання монет різних епох і країн.

Вже більше десяти років юнак поповнює свою колекцію. У його багатющому «арсеналі» знаходяться дуже рідкісні монети, котрих не мають навіть найбільші музеї України.

А скільки цікавого можуть розповісти Сергійові монети!.. Тут і монети Ольвії, і Римської імперії, і Золотої Орди, і Київської Русі, і епохи Відродження, — всього у колекції студента нараховується понад півтори тисячі монет, які є свідками всіх формацій, котрі пережило людство.

Валентин САКУН,
студент дефектологічного факультету.

СТУДЕНТСЬКИЙ ГУМОР

— Кажуть, що розум дає мати, а не інститут.

— Бідолаха! Ви, мабуть, виросли сиротою.

* * *

Двійочника гризла совість, але він був їй не по зубах.

* * *

А що, якби підручникам надати форму шпаргалок, можливо тоді вони студіювалися б більш старанно.

Редактор В. СОКУР.

«За педагогические кадры» — орган ректората, парткома, комитета ЛКСМУ, месткома и профкома Киевского государственного педагогического института им. А. М. Горького. Адреса редакції: м. Київ, бульвар Шевченка, 22/24, кім. 110. Тел. Б-1-90-46, дод. 43.

Тираж 1000. Друкарня видавництва «Київська правда», вул. Леніна, 19. Зам. 3947.